

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 31 maj 2017
(OR. en)

9479/17

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0363 (COD)**

**EF 102
ECOFIN 433
DRS 31
CODEC 872**

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté/rådet
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU vad gäller rangordningen av skuldinstrument utan säkerhet i en insolvenshierarki (första behandlingen) = Kompromissförslag från ordförandeskapet

För delegationerna bifogas en slutlig kompromisstext från ordförandeskapet avseende det ovannämnda förslaget inför Coreper.

2016/0363 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU vad gäller rangordningen
av skuldinstrument utan säkerhet i en insolvenshierarki**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet,

av följande skäl:

¹ EUT C, , s. .

² EUT C, , s. .

- (1) Rådet för finansiell stabilitet (FSB) offentliggjorde listan över villkoren för den totala förlustabsorberingskapaciteten (nedan kallad *TLAC-standard*) den 9 november 2015, vilken godkändes av G20-gruppen i november 2015. Målet för TLAC-standard är att säkerställa att globala systemviktiga banker (G-SIB), som i unionslagstiftningen benämns globala systemviktiga institut (G-SII), "har tillräcklig förlustabsorberingskapacitet och rekapitaliseringskapacitet för att bidra till att säkerställa att kritiska funktioner kan upprätthållas utan skattebetalarnas pengar (offentliga medel) och utan att den finansiella stabiliteten äventyras vid och omedelbart efter en resolution". I sitt meddelande av den 24 november 2015³ utfäste sig kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag till slutet av 2016 som skulle göra det möjligt att börja tillämpa TLAC-standard senast 2019 i enlighet med den internationella överenskommelsen.

³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska centralbanken, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén *Mot ett fullbordande av bankunionen*, 24.11.2015, COM(2015) 587 final.

- (2) Genomförandet av TLAC-standarden i unionen måste ta hänsyn till det befintliga institutspecifika minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder (nedan kallat *MREL*) som gäller för alla institut i unionen enligt vad som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU⁴. Eftersom TLAC och MREL båda syftar till att säkerställa att instituten i unionen har tillräcklig förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet, bör de båda kraven vara kompletterande inslag i en gemensam ram. Rent praktiskt föreslog kommissionen att den harmoniserade miniminivån i TLAC-standarden för globala systemviktiga institut (nedan kallat *TLAC-minimikravet*) bör införas i unionslagstiftningen genom ändringar av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁵, samtidigt som det institutspecifika påslaget för globala systemviktiga institut och de institutspecifika kraven för institut som inte är globalt systemviktiga bör hanteras genom riktade ändringar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014⁶. De relevanta bestämmelserna i detta direktiv vad gäller rangordningen av skuldinstrument utan säkerhet i insolvenshierarkin kompletterar bestämmelserna i ovannämnda lagstiftning och i direktiv 2013/36/EU⁷.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (3) Medlemsstaterna bör säkerställa att instituten har en tillräcklig förlustabsorberings- och rekaptaliseringskapacitet, för att säkerställa en smidig och snabb förlustabsorbering och rekaptalisering med minimala effekter för den finansiella stabiliteten och skattebetalarna. Detta bör uppnås genom institutens fortlöpande efterlevnad av det TLAC-minimikrav som kommer att genomföras i unionsrätten genom en ändring av förordning (EU) nr 575/2013 och kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder i enlighet med direktiv 2014/59/EU.
- (4) I TLAC-standarderna, som kommer att genomföras i unionsrätten genom en ändring av förordning (EU) nr 575/2013, krävs att globala systemviktiga institut, med vissa undantag, uppfyller TLAC-minimikravet med efterställda skulder som vid insolvens rangordnas efter skulder som är undantagna från TLAC (nedan kallat *efterställningskrav*). I enlighet med TLAC-standarderna bör efterställning uppnås genom rättsliga verkningar av ett avtal ("efterställning enligt avtal"), lagstiftningen i en viss jurisdiktion ("efterställning enligt lag") eller en viss företagsstruktur ("strukturell efterställning"). I de fall där det krävs i direktiv 2014/59/EU bör de institut som omfattas av direktivet uppfylla de institutspecifika krav som ställs på dem med efterställda skulder i syfte att minimera risken för rättsligt överklagande från borgenärer baserat på att deras förluster i händelse av resolution är större än de förluster som de skulle ha ådragit sig vid normala insolvensförfaranden (principen om "inte sämre villkor för borgenär").

- (5) Ett antal medlemsstater har ändrat eller står i begrepp att ändra insolvensrangordningen av osäkrade skulder med förmånsrätt enligt deras nationella insolvenslagstiftning så att deras institut på ett enklare sätt kan uppfylla efterställningskravet och därigenom underlätta resolution.
- (6) De nationella regler som hittills antagits skiljer sig väsentligt åt. Avsaknad av harmoniserade unionsbestämmelser skapar osäkerhet för både utfärdande institut och investerare och kan försvåra tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget på gränsöverskridande institut. Detta skulle också kunna resultera i fall av snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden, eftersom institutens kostnader för att efterleva efterställningskravet liksom de kostnader som belastar investerare vid köp av skuldinstrument som emitterats av institut kan skilja sig väsentligt åt inom EU.
- (7) Av ovanstående skäl uppmanar Europaparlamentet i sitt betänkande om bankunionen kommissionen att lägga fram förslag för att ytterligare minska de rättsliga riskerna för krav utifrån principen om "inte sämre villkor för borgenär", och i sina slutsatser av den 17 juni 2016⁸ uppmanade rådet kommissionen att lägga fram ett förslag om en gemensam strategi för rangordningen av bankkreditgivare i syfte att förbättra rättssäkerheten vid en resolution.
- (8) Det är därför nödvändigt att undanröja de betydande hindren för den inre marknadens funktion och undvika snedvridningar av konkurrensen på grund av avsaknad av harmoniserade unionsbestämmelser om rangordning av bankborgenärer och förhindra att sådana hinder och snedvridningar uppstår i framtiden. Därför bör den lämpliga rättsliga grunden för detta direktiv vara artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), på det sätt som den tolkas i enlighet med Europeiska unionens domstols rättspraxis.

⁸ Rådets slutsatser av den 17 juni 2016 om en färdplan för att fullborda bankunionen:
http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244642837_sv.pdf

- (9) För att minimera kostnaderna för att efterleva efterställningskravet och eventuella negativa effekter på finansieringskostnader bör detta direktiv tillåta medlemsstaterna att i förekommande fall behålla den befintliga klassen ordinarie skulder med förmånsrätt utan säkerhet, som är mindre kostsamma för institut att utfärda än alla andra efterställda skulder. För att öka möjligheterna att försätta institut i resolution bör det i detta direktiv inte desto mindre krävas att medlemsstaterna skapar en ny klass av "oprioriterade" skulder med förmånsrätt som vid insolvens bör rangordnas före kapitalbasinstrument och efterställda skulder utöver primärkapitaltillskottsinstrument och supplementärkapitalinstrument, men efter andra skulder med förmånsrätt. Utan att det påverkar andra alternativ i TLAC-standarden för att uppfylla efterställningskravet bör det fortsatt stå institut fritt att emittera skuldebrev i både klassen skulder med förmånsrätt och klassen "oprioriterade" skulder med förmånsrätt, samtidigt som, av dessa två klasser, endast klassen "oprioriterade" skulder med förmånsrätt bör vara kvalificerad att uppfylla efterställningskravet. Detta bör göra det möjligt för institut att för sin finansiering eller av andra operativa skäl använda den mindre kostsamma skuldklassen ordinarie skulder med förmånsrätt och samtidigt emittera skuld i den nya klassen "oprioriterade" skulder med förmånsrätt för att få tillgång till finansiering samtidigt som efterställningskravet efterlevs. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att skapa flera klasser för andra ordinarie skulder utan säkerhet, under förutsättning att de säkerställer att endast klassen "oprioriterade" skuldinstrument med förmånsrätt är kvalificerad att uppfylla efterställningskravet.

- (10) För att säkerställa att den nya klassen "oprioriterade" skuldinstrument med förmånsrätt uppfyller de kvalificeringskriterier som beskrivs i TLAC-standarden och fastställs i direktiv 2014/59/EU, och därigenom öka rättssäkerheten, bör medlemsstaterna säkerställa att dessa skuldinstrument har en ursprunglig avtalsenlig löptid på minst ett år, att de inte är derivat och inte har några inbäddade derivat, och att den relevanta avtalsenliga dokumentationen som avser emissionen av dem uttryckligen hänvisar till deras rangordning vid normala insolvensförfaranden. I synnerhet skuldinstrument med rörlig ränta som härletts från en allmänt använd referensränta, såsom Euribor eller Libor, bör inte anses vara skuldinstrument med inbäddade derivat endast på grund av detta. Detta direktiv bör inte påverka eventuella krav i nationell lagstiftning på att registrera skuldinstrument i utfärdarens företagsregister för att skulderna ska uppfylla villkoren för oprioriterade skuldinstrument med förmånsrätt i enlighet med detta direktiv.
- (11) För att öka rättssäkerheten för investerare bör medlemsstaterna säkerställa att ordinarie skuldinstrument med förmånsrätt och övriga ordinarie skulder med förmånsrätt utan säkerhet som inte är skuldinstrument ges högre prioritet i den nationella insolvenslagstiftningen än den nya klassen "oprioriterade" skuldinstrument med förmånsrätt. Medlemsstaterna bör också säkerställa att den nya klassen "oprioriterade" skuldinstrument med förmånsrätt ges högre prioritet än kapitalbasinstrument och alla efterställda skulder utöver primärkapitaltillskottsinstrument och supplementärkapitalinstrument.

- (12) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att fastställa harmoniserade regler för insolvensrangordningen för skuldinstrument utan säkerhet vid tillämpning av unionens ramverk för återhämtning och resolution, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål. Detta direktiv bör i synnerhet inte påverka andra alternativ som anges i TLAC-standarden för uppfyllandet av efterställningskravet.
- (13) Det är lämpligt att de ändringar av direktiv 2014/59/EU som föreskrivs i detta direktiv gäller för fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som emitterats på eller efter den dag då detta direktiv börjar tillämpas. Av rättssäkerhetsskäl och för att så mycket som möjligt minska övergångskostnaderna bör medlemsstaterna emellertid säkerställa att rangordningen av alla utestående fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som institut har emitterat före detta datum regleras av medlemsstaternas lagstiftning såsom den hade antagits per den 31 december 2016. I den utsträckning som viss nationell lagstiftning såsom den hade antagits per den 31 december 2016 redan kunde ha gjort det möjligt för instituten att utfärda efterställda skulder kan en del eller alla utestående fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som emitterats före den dag då detta direktiv börjar tillämpas ha samma insolvensrangordning som de "oprioriterade" skuldinstrument med förmånsrätt som emitterades enligt villkoren i detta direktiv. Dessutom får medlemsstaterna efter den 31 december 2016 och före den dag då detta direktiv träder i kraft endast anpassa sin nationella lagstiftning som reglerar rangordningen vid normala insolvensförfaranden för fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som emitterats efter den dag då sådan lagstiftning började tillämpas för att uppfylla de villkor som fastställs i detta direktiv. I detta fall bör endast de fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som emitterats innan den nya nationella lagstiftningen började tillämpas fortsätta att regleras av medlemsstaternas lagstiftning såsom den hade antagits per den 31 december 2016.

- (14) Detta direktiv bör inte hindra medlemsstaterna från att föreskriva att detta direktiv bör fortsätta att tillämpas när de utfärdande enheterna inte längre omfattas av unionens ram för resolution, särskilt på grund av att de avyttrar sin kredit- eller investeringsverksamhet till en tredje man.
- (15) Detta direktiv harmoniserar rangordningen av fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument vid normala insolvensförfaranden; direktivet omfattar inte en insolvensrangordning av insättningar utöver befintliga tillämpliga bestämmelser i direktiv 2014/59/EU. Detta direktiv påverkar därför inte tillämpningen av medlemsstaternas nationella lagstiftning som reglerar normala insolvensförfaranden omfattande den insolvensrangordning av insättningar som inte harmoniseras genom direktiv 2014/59/EU. Senast den *[datum – tre år efter dagen då detta direktiv träder i kraft]* bör kommissionen se över tillämpningen av direktiv 2014/59/EU vad gäller insättningsarnas rangordning vid insolvens, och särskilt bedöma om direktivet behöver ändras ytterligare.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2014/59/EU

1. I artikel 2.1 ska led 48 ersättas med följande:

"(48) *skuldinstrument*:

- i) vid tillämpning av artikel 63.1 g och j, obligationer och andra former av överlåtbara skuldförbindelser, instrument som skapar eller bekräftar en skuld samt instrument som ger rätt att förvärva skuldinstrument och
- ii) vid tillämpning av artikel 108, obligationer och andra former av överlåtbara skuldförbindelser samt instrument som skapar eller bekräftar en skuld."

2. Artikel 108 ska ersättas med följande:

"Artikel 108

Rangordning vid insolvens

1. Medlemsstaterna ska säkerställa följande i nationell rätt som reglerar normala insolvensförfaranden:
 - a) Att följande ges samma prioritet, som är högre än den prioritet som ges fordringar från vanliga borgenärer utan säkerhet:
 - i) den del av kvalificerade insättningar från fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag som överstiger den täckningsnivå som avses i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU,
 - ii) insättningar som skulle utgöra kvalificerade insättningar från fysiska personer, mikroföretag och små och medelstora företag om de inte hade gjorts genom filialer belägna utanför unionen av institut som är etablerade inom unionen.
 - b) Att följande ges samma prioritet, som är högre än den prioritet som ges enligt led a:
 - i) garanterade insättningar,
 - ii) insättningsgarantiordningar som ersätter rättigheterna och skyldigheterna för garanterade insättare vid insolvens.

2. Medlemsstaterna ska, för enheter som avses i artikel 1.1 a, b, c och d, säkerställa att ordinarie fordringar utan säkerhet i nationell lagstiftning som reglerar normala insolvensförfaranden ska ges högre prioritet än fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som uppfyller följande villkor:
 - a) Den ursprungliga avtalsenliga löptiden för skuldinstrumenten är minst ett år.
 - b) De är inte derivat och har inga inbäddade derivat.
 - c) Den relevanta avtalsenliga dokumentation och i förekommande fall de prospekt som avser emissionen hänvisar uttryckligen till den lägre prioriteten enligt denna punkt.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som uppfyller de villkor som anges i punkt 2 a, b och c ges högre prioritet i nationell lag som reglerar normala insolvensförfaranden än fordringar som härrör från instrument som avses i artikel 48.1 a–d.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 5 och 6 ska medlemsstaterna säkerställa att deras nationella lagstiftning som reglerar normala insolvensförfaranden såsom de hade antagits per den 31 december 2016 är tillämplig på rangordningen vid normala insolvensförfaranden för fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som emitteras av enheter som avses i artikel 1.1 a, b, c och d före dagen då de åtgärder i nationell lagstiftning som införlivar [*inför titeln på detta direktiv*] träder i kraft.

5. Om en medlemsstat efter den 31 december 2016 och före den dag då *[inför titeln på detta direktiv]* träder i kraft har antagit en nationell lag som reglerar rangordningen vid normala insolvensförfaranden för fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som emitteras efter den dag då denna nationella lag börjar tillämpas ska punkt 4 inte tillämpas på fordringar som härrör från skuldinstrument som emitteras efter ikraftträdandet av den nationella lagen, förutsatt att följande uppfylls:
- a) Den nationella lagen föreskriver att ordinarie fordringar utan säkerhet, för enheter som avses i artikel 1.1 a, b, c och d, vid normala insolvensförfaranden ska ges högre prioritet än fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som uppfyller följande villkor:
 - i) Den ursprungliga avtalsenliga löptiden för skuldinstrumenten är minst ett år.
 - ii) De är inte derivat och har inga inbäddade derivat.
 - iii) Den relevanta avtalsenliga dokumentation och i förekommande fall de prospekt som avser emissionen hänvisar uttryckligen till den lägre prioriteten enligt denna punkt.
 - b) Den nationella lagen föreskriver att fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som uppfyller villkoren i led a i denna punkt vid normala insolvensförfaranden ska ges högre prioritet än fordringar som härrör från instrument som avses i artikel 48.1 a–d.

Den dag då de åtgärder i nationell lagstiftning genom vilka *[inför titeln på detta direktiv]* införlivas träder i kraft ska de fordringar utan säkerhet som härrör från de skuldinstrument som avses i led b ges samma prioritet som den som avses i punkt 2 a, b och c samt punkt 3.

6. De medlemsstater som före den 31 december 2016 har antagit en nationell lag som reglerar normala insolvensförfaranden varigenom fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som emitteras av enheter som avses i artikel 1.1 a, b, c och d delas in i två eller fler olika rangordningar eller där prioriteten för fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument ändras i förhållande till alla övriga ordinarie fordringar utan säkerhet med samma prioritet, får föreskriva att skuldinstrument med den lägsta prioriteten bland dessa ordinarie fordringar utan säkerhet ska ges samma prioritet som den som fordringar som uppfyller villkoren i punkt 2 a, b och c samt punkt 3 ges.

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den *[18 månader efter dagen då detta direktiv träder i kraft]* sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

Medlemsstaterna ska tillämpa dessa åtgärder från och med den dag då de träder i kraft i den nationella lagstiftningen, vilket ska ske senast den *[18 månader efter dagen då direktiv träder i kraft]*.

2. När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i punkt 1 ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

- 2a. Punkt 2 ska inte gälla om de nationella bestämmelser i medlemsstaterna som är i kraft före den dag då detta direktiv träder i kraft följer detta direktiv. I sådana fall ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om detta.
3. Medlemsstaterna ska till kommissionen och Europeiska bankmyndigheten överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 2a

Översyn

Senast den *[tre år efter dagen då detta direktiv träder i kraft]* ska kommissionen se över tillämpningen av artikel 108.1 i direktiv 2014/59/EU. Kommissionens ska särskilt bedöma om direktivet behöver ändras ytterligare med avseende på insättningarnas rangordning vid insolvens. Kommissionen ska överlämna en rapport om detta till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 3
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

Ordförande

Ordförande
